

20 Dabis veritatem Jacob, misericordiam Abraham : quæ jurasti patribus nostris a diebus antiquis.

PROPHETIA N A H U M.

CAPUT PRIMUM.

Zelus Dei adversus hostes suos, qui patiens est & fortitudine magnus, cujus ira nemo potest resistere, & in se sperantium est liberator, sui que populi hostes est consumpturus.

ONUS Nivine : Liber visionis Nahum Elcelsæi.

2 Deus æmulator, & ulciscens Dominus : ulciscens Dominus, & habens furorem : ulciscens Dominus in hostes suos, & irascens ipse inimicis suis.

3 Dominus patiens, & magnus fortitudinis, & mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate, & turbine viæ ejus, & nebula pulvis pedum ejus.

4 Increpans mare, & exsiccans illud : & omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est Basan, & Carmelus : & flos Libani elanguit.

5 Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt : & contremuit terra a facie ejus, & orbis, & omnes habitantes in eo.

6 Ante faciem indignationis ejus quis stabit? & quis resistet in ira furoris ejus? indignatio ejus effusa est ut ignis : & petra dissoluta sunt ab eo.

7 Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis : & sciens sperantes in se.

8 Et in diluvio prætereunte, consummationem faciet loci ejus : & inimicos ejus persequentur tenebræ.

9 Quid

9 Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet : non confurget duplex tribulatio.

10 Quia sicut spinæ se invicem complectuntur, sic convivium eorum pariter potantium : consumuntur quasi stipula ariditate plena.

11 Ex te exhibit cogitans contra Dominum militiam : mente pertractans prævaricationem.

12 Hæc dicit Dominus : Si perfecti fuerint, & ita plures, sic quoque attendentur, & pertransibit : afflixit te, & non affligam te ultra.

13 Et nunc conteram virgam ejus de dorso tuo, & vincula tua dirumpam.

14 Et præcipiet super te Dominus, non seminabitur ex nomine tuo amplius : de domo Dei tui interficiam sculptile, & conflatile, ponam sepulchrum tuum, quia inhonoratus es.

15 * Ecce super montes pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem : celebra Juda festivitates tuas, & redde vota tua : quia non adjiciet ultra, ut pertransit in te Belial : universus interit. * Isai. 55. 7. Rom. 10. 15.

CAPUT II.

Obsidio Ninive, ejusque a Chaldeis depopulatio, quia superbe egit contra populum Domini.

1 **A**scendit qui dispergat coram te, qui custodiat oblivionem : contemplare viam, confortata lumbos, robora virtutem valde.

2 Quia reddidit Dominus superbiam Jacob, sicut superbiam Israel : quia vastatores dissipaverunt eos, & propagines eorum corruerunt.

3 Clypeus fortium ejus ignitus, viri exercitus in coccineis : igneæ habentæ currus in die præparationis ejus, & agitatores consopiti sunt.

4 In itineribus conturbati sunt : quadrigæ colliæ sunt in plateis : aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrantia.

5 Recordabitur fortium suorum, ruent in itineribus suis : velociter ascendent muros ejus, & præparabitur umbraculum.

6 Porta fluviorum aperta sunt, & templum ad solum dirutum.

7 Et miles captivus abductus est : & ancillæ ejus

ejus minabantur gementes ut columbæ, murmurantes in cordibus suis.

8 Et Ninive quasi piscina aquarum aquæ ejus: ipsi vero fugerunt: state, state, & non est qui revertatur.

9 Diripite argentum, diripite aurum: non est finis divitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus.

10 Dissipata est, & scissa, & dilacerata: & cor tabescens, & dissolutio geniculorum, & defectio in cunctis renibus: & facies omnium eorum sicut nigredo ollæ.

11 Ubi est habitaculum leonum, & pascua catulorum leonum, ad quam ivit, leo ut ingrederetur illuc, catulus leonis, & non est qui extereat?

12 Leo cepit sufficienter catulis suis, & necavit leonis suis: & implevit præda speluncas suas, & cubile suum rapina.

13 Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & succendam usque ad fumum quadrigas tuas, & leuculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra prædam tuam, & non audietur ultra vox nuntiorum.

C A P U T III.

Ninive urbs sanguinum sub nomine adulteræ vastanda prædicatur: quod exemplo Alexandria a Babylonis devastatæ confirmatur: nec erit qui Ninive condoleat; aut eam consoletur super ipsius devastatione.

Ezech. 24. 1 **V**æ civitas sanguinum, universa mendacii dilaceratione plena: non recedet a te rapina.

2 Vox flagelli, & vox impetus rotæ, & equi frementis, & quadrigæ ferventis, & equitis ascendentis:

3 Et micantis gladii, & fulgurantis hastæ, & multitudinis interfectæ, & gravis ruinæ: nec est finis cadaverum, & corruiet in corporibus suis.

4 Propter multitudinem fornicationum meretricis speciosæ & gratæ, & habentis maleficia, quæ vendidit gentes in fornicationibus suis, & familias in maleficiis suis:

5 * Ecce.

5 * Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & revelabo pudenda tua in facie tua, & ostendam Gentibus nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam.

6 Et projiciam super te abominationes, & contumelias te afficiam, & ponam te in exemplum.

7 Et erit: Omnis, qui viderit te, resiliet a te, & dicet: Vastata est Ninive, quis commovebit super te caput? unde quæram consolatorum tibi?

8 Numquid melior es Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus? aquæ in circuitu ejus: cujus divitiæ, mare, aquæ, muri ejus.

9 Æthiopia fortitudo ejus, & Ægyptus, & non est finis: Africa, & Lybies fuerunt in auxilio tuo.

10 Sed & ipsa in transmigrationem ducta est in captivitatem: parvuli ejus elisi sunt in capite omnium viarum, & super inclytos ejus miserunt sortem, & omnes optimates ejus confixi sunt in compedibus.

11 Et tu ergo inebriaberis, & eris despecta: & tu quæres auxilium ab inimico.

12 Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis: si concussæ fuerint, cadent in os comedentis.

13 Ecce populus tuus mulieres in medio tui: inimicis tuis adapertura pandentur portæ terræ tuæ, devorabit ignis vestes tuas.

14 Aquam propter obsidionem hauri tibi, extruere munitiones tuas: intra in lutum, & calca, subigens tene laterem.

15 Ibi comedet te ignis: peribis gladio, devorabit te ut bruchus: congregare ut bruchus: multiplicare ut locusta.

16 Plures fecisti negotiationes tuas quam stellæ sint cæli: bruchus expansus est, & avolavit.

17 Custodes tui quasi locustæ: & parvuli tui quasi locustæ locustarum, quæ confidunt in sepibus in die frigoris: sol ortus est, & avolaverunt, & non est cognitus locus earum ubi fuerint.

17 Dormitaverunt pastores tui, rex Assur: sepe.
Tom. IV. H h pelien-